

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 240.664 van 6 februari 2018
in de zaak A. 224.213/XII-8493**

In zake: de NV COSMOLIFT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philip Peerens
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpssteenweg 166
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

PROVIDENTIA, cvba met sociaal oogmerk
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wouter Lauwers
kantoor houdend te 1130 Brussel
Bourgetlaan 40
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 januari 2018, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “[d]e akte van [de cvba Providentia] van 7 december 2017 [...] waarbij wordt beslist om de offerte van [de nv Cosmolift] voor de overheidsopdracht ‘aanpassingswerken liften n.a.v. risicoanalyses’ onregelmatig te verklaren en te weren, en om opdracht ‘te gunnen aan de firma met de enige regelmatige offerte, zijnde Kone Belgium’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 februari 2018, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sebastien Elst, die *loco* advocaat Philip Peerens verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaten Karen De Braekeleer en Maxime Evrard, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Regelmatigheid van de rechtspleging

3. De verwerende partij werd met een bericht van 15 januari 2018 door de griffie uitgenodigd om een nota in te dienen ten laatste op 25 januari 2018 doch zij heeft dit nagelaten.

Op 1 februari 2018 dient de verwerende partij een “nota met opmerkingen” in. Ter terechtzitting dient zij nog een aanvullende nota in.

Ter terechtzitting merkt de raadsvrouw van de verwerende partij op dat de beide nota’s mogen worden beschouwd als pleitnota’s.

De Raad van State zal deze nota’s, gelet op die aangegeven aard, slechts in zijn beoordeling betrekken in zoverre ze niets meer zijn dan de neerslag van de mondelinge uiteenzetting ter terechtzitting.

IV. Afstand – Kosten

4.1. De verzoekende partij deelt met een brief van 1 februari 2018 aan de Raad van State mee dat zij afstand doet van het geding, wat zij ter terechtzitting bevestigt. Zij vraagt dat de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding *ad* 700 euro, ten laste van de verwerende partij worden gelegd om de volgende reden:

“Bij gebreke aan aanduiding in de kennisgevingsbrief van 27 december 2017 van de beroepsinstantie overeenkomstig artikel 9/1 § 2 van de wet van 17 juni 2013 betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en concessies, past het de kosten van de vordering ten laste van de verwerende partij te leggen.”

4.2. De verwerende partij merkt hiertegenover op dat zij in haar kennisgevingsbrief aan de verzoekende partij uitdrukkelijk heeft verwezen naar de voornoemde wet van 17 juni 2013, dat zij geen verkeerde rechtbank heeft aangeduid en dus de verzoekende partij niet zou hebben misleid. Zij wijst er wel op dat “de verwijzing naar de bevoegde rechtsinstantie of de uitdrukkelijke verwijzing naar de artikelen 14, 15, 23 en 24 niet is gebeurd in de brief van de kennisgeving”.

De verwerende partij vraagt de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding geraamd op 700 euro, ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Beoordeling

4.3. Gelet op de concrete omstandigheden van de zaak waarbij, enerzijds, de verzoekende partij niet aantoont te zijn misleid of geschaad door de niet volledige kennisgeving van de beroepsmogelijkheden door de verwerende partij en, anderzijds, de verwerende partij onvolkomen tegemoet is gekomen aan haar kennisgevingsplicht en slechts pleitnota's heeft neergelegd, is het passend, de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij mits, zoals de beide partijen ter terechtzitting overigens in subsidiaire orde opmerken, de gevorderde rechtsplegingsvergoedingen worden gecompenseerd.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 februari 2018, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Pierre Barra